

Bilag 3.

Nationalmuseet.

København, den 14. Februar 1929.

Ved Skrivelse af 12. ds. J. Nr. 2667/28 har Ministeriet udbedt sig mine Udtalelser om kgl. Bygningsinspektør Varmings hermed tilbagefølgende skitse-mæssige Forslag til Anbringelse af en Bygning for Folkemuseet paa Grunden imellem »Hestgardekaserne« og den militære Materialgaard. Saaledes foranlediget undlader jeg ikke efter at have gennemgaaet Forslaget sammen med Folkemuseets administrerende Inspektør tjenstlig at udtale følgende:

Den paa Arkitektens Plan viste Bygning vil utvivlsomt arealmæssigt set kunne rumme Folkemuseets Samlinger, ligesom Lysforholdene i Rummene i det hele vil kunne blive tilfredsstillende, naar den af Arkitekten foreslaaede delvise Nedrivning af ældre Bygninger finder Sted, hvilket sikkert ogsaa vil være paakrævet af Brandhensyn. Selv om Cirkulationen ikke er helt ideel, kan det dog i det hele og store siges at være muligt at anbringe Samlingerne saaledes, at Landboafdelingen holdes for sig, den kronologisk opstillede borgerlige Afdeling for sig, og de systematiske Samlinger for sig; dog vil det være vanskeligt at holde de to sidste Grupper, der mødes i Bygningens 2. Etage, helt ude fra hinanden.

Med Hensyn til Enkeltheder bemærkes, at Anbringelsen af den borgerlige Afdeling i Hovedbygningen ud mod Vestervoldgade nødvendigvis vil kræve Nedrivning af ca. 10 Meter af Hestgardekaserne's søndre Fløj for at skaffe Lys til de paa dette Sted beliggende Rum, som af Arkitekten paapeget; omtrent her maa nemlig Museets nyklassiske Interiører anbringes i den kronologiske Rækkefølge. Ydermere medfører Anbringelsen af den borgerlige Afdeling i Hovedbygningen den arkitektoniske Ulempe, at Vinduesfordelingen paa dennes indre Facade bliver ret uregelmæssig af Hensyn til Interiørerne's Anbringelse — en Ulempe, der vil føles ret stærkt ved et Anlæg udformet som det foreliggende, hvorimod det undgaas ved at følge Princippet i det af Arkitekt Rafn først udarbejdede Forslag: Anbringelsen af saavel Landboafdelingen som den borgerlige Afdeling udenom og indimod en firsidet Gaard.

En anden arkitektonisk Ulempe ved Forslaget er den saavel af Hensyn til Plads som til Cirkulation paabudte Nødvendighed af at bygge Tværføljen i tre Stokværks Højde. Selv om Etagehøiden her kan holdes noget mindre end i Hovedfløjen af Hensyn til de Samlingers Art, der tænkes installerede her, vil dog en saa forholdsvis høj treetages Bygning næppe harmonere synderlig godt med de omgivende, betydeligt lavere ældre Bygninger. Ogsaa denne Ulempe undgaas ved at anbringe saavel Landboafdeling som borgerlig Afdeling udenom en firsidet Gaard.

Bortset fra disse i æstetisk Henseende mindre heldige Forhold synes Arkitekt Varmings skitserede Plan i det hele at frembyde en for Folkemuseet brugelig Løsning af dets Byggespørgsmaal. Men man skal dog ikke undlade at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at Arkitekt Rafn har en ny Plan under Udarbejdelse, ved hvilken de ovenfor paapegede Ulemper undgaas, idet denne omfatter Anbringelsen af saavel Landboafdelingen som den borgerlige Afdeling i en kun 6 Meter bred trefløjet Bygning af kun 2 Stokværks Højde, hvortil saa føjes en Række forskellige Udbygninger, der tænkes at skulle rumme Interiørerne og derfor retter sig efter deres Form og Størrelse, hvilket ogsaa frembyder visse Fordele ved disses Anbringelse. Denne trefløjede Bygning vil ligesom Arkitekt Varmings projekterede Bygning kunne ligge udelukkende paa den civile Materialgaards Grund uden at overskride Grænsen